

Lumi

ปากคำ ซ่อน เงา

口に開すミツニケート

จากกิจกรรมทดสอบความกล้า ณ สุสานอันเป็นที่ตั้งของต้นไม้ต้องสาป นำไปสู่ทลรูปเกินคาดเดา

เชษฐ์
เฝื่อน

ณัฐ หวังภูมิ
แปล

山打根
省
長

口に関するアンケート

Talk with Lumi

เกมทดสอบความกล้าอาจเป็นสิ่งที่ผู้อ่านวรรณกรรมญี่ปุ่นคุ้นเคย และเป็นสารตั้งต้นให้เรื่องราวมากมายในนวนิยายหลายเรื่อง แม้แต่ในปากคำซ่อนตาย เล่มนี้ เหตุการณ์ทั้งหลายก็เริ่มต้นจากความคะนองของวัยรุ่นที่ไม่เชื่อเรื่องลึกลับอะไรเป็นพิเศษ ทว่าผลของมันกลับนำไปสู่เรื่องสยองขวัญ ยิ่งเมื่อผู้เขียนใช้วิธีการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของผู้ประสบเหตุทั้งหมด ซึ่งเหตุการณ์ที่แต่ละคนพบนั้นดูเป็นเพียงเรื่องแปลกหรือเรื่องหลอนเล็กๆ น้อยๆ แต่เมื่อได้อ่านต่อกันก็พบว่า เหตุการณ์เล็กๆ ของทุกคนนำเราไปสู่เรื่องน่ากลัวกว่าที่แต่ละคนคาดคิด และชวนให้สงสัยว่าบางครั้งเรื่องเล็ก ๆ น้อยๆ ที่เราทำโดยคิดว่าไม่มีผลเสีย

อะไรนั้นจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่สร้างหาชนะขึ้นหรือ
เปล่า

ปากคำซ่อนตาย เป็นนวนิยายขนาดสั้นที่
ดูเหมือนใช้เวลาอ่านแค่ไม่นาน แต่เมื่อคุณอ่านจบ
แล้วจะต้องย้อนกลับไปเริ่มอ่านใหม่อย่างแน่นอน
ไม่ต้องเชื่อเราลองอ่านดูก่อน!

Lumi

【201908262310.m4a】

สวัสดีครับ ผมชื่อมูราอิ โซตะ ขอรบกวนด้วย
นะครับ

ผมขอเล่าเรื่องในวันนั้นทั้งหมดเลยก็แล้ว
กันครับ แต่เอาเข้าจริงก็ไม่อยากพูดถึงเท่าไร
หรอก เพราะถ้าพวกเราไม่ไปทดสอบความกล้า
อันก็คงไม่ต้องตายแบบนั้น

ใครเป็นคนริเริ่มชวนนะ ผมจำไม่ได้แล้วสิ
รู้แค่ว่าเป็นใครสักคนในกลุ่มพวกเรานี้แหละครับ

คนคนนั้นพูดขึ้นมาว่า

"รู้จักที่นี้กันไหม ได้ยินว่าเขียนเอาเรื่อง
เลเยนา"

พวกเราเพิ่งมารู้จักกันตอนเรียนมหา-
วิทยาลัย แล้วก็กลายเป็นเพื่อนสนิทกัน จึงมักจะ
ไปเที่ยวเล่นด้วยกันบ่อยๆ ดังนั้นตอนนั้นเขาคง
ชวนโดยไม่ได้อะไรมากมาย คงคิดประมาณว่า
ปกติพวกเราจะไปคาราโอเกะหรือไปดื่มด้วยกัน
แทบทุกวันอยู่แล้ว คราวนี้เลยอยากลองไปที่อื่น
บ้าง อะไรแบบนั้น แต่พวกเราไม่มีรถ เพราะทุกคน
ต่างเป็นนักศึกษากระเป๋าแหม้งที่เข้ากรุงมาเรียน
ทั้งนั้น สุดท้ายจึงตกลงว่าจะหารถเช่ารถไปกัน

พวกเราออกเดินทางประมาณสองทุ่ม

ผมจำได้เพราะไปติดต่อขอรถที่ร้านเช่ารถตอน
รอบสุดท้ายของวันพอดี เวลาคืนรถคือเช้า
วันรุ่งขึ้น ไหน ๆ ก็มีเวลาเหลือเฟือแล้ว พวกเรา
จึงพากันขับรถเล่นก่อนไปที่นั่นครับ

ระหว่างทางพวกเราก็แวะซื้อเครื่องดื่มที่
ร้านสะดวกซื้อบ้าง ตั้งวงเล่าเรื่องสยองขวัญในรถ
บ้าง จนในที่สุดก็มาถึงเมือง O ในแถบโบโซ¹
ตอนห้าทุ่มกว่า ๆ

จุดหมายปลายทางของพวกเราคือที่ไหน
ไม่ต้องบอกก็คงรู้แล้วใช่ไหมครับ ก็ที่นั่นขึ้นชื่อว่า

¹ชื่อเรียกโดยรวมของพื้นที่ที่ประกอบด้วยอาวะ (安房国) คาซูระ (上総国)
และชิโมะ (下総国) ในอดีต ซึ่งปัจจุบันอยู่ในจังหวัดชิบะ พื้นที่ส่วนใหญ่
เป็นเนินเขาและที่ราบชายฝั่ง

เป็นสุสานอาถรรพ์ที่ดังมากในอินเทอร์เน็ตเลย
นี่นะ แต่ก่อนเกิดเรื่องนั้นขึ้น พวกเราดูไม่ออก
เท่าไรครับ เพราะถ้าให้พูดตรงๆ มันก็ดูเป็นแค่
สุสานธรรมดาๆ คือบรรยากาศก็วังเวงอยู่แหละ
ครับเพราะอยู่กลางเขา แต่สุสานที่ตั้งกลางหุบเขา
นะไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรใช่ไหมล่ะที่นั่นได้ชื่อว่า
เป็น "สุสานป่าช้า" ก็จริง แต่ไม่ได้กว้างขวางอะไร
มากมาย ใช้เวลาแค่ไม่กี่นาทีก็เดินจากปากหนึ่ง
ไปยังอีกปากหนึ่งได้แล้ว สุสานเก่าๆ นี่ก็แค่ตั้งอยู่
ในที่เปลี่ยวเท่านั้นเอง พวกเราไม่เข้าใจเลยว่า
ทำไมมันถึงได้โด่งดังในฐานะสถานที่ผีดุนัก แต่ก็
เพราะอย่างนั้นแหละครับ ในมุมมองของพวกเราที่นี่
จึงเหมาะแก่การทดสอบความกล้าหาญ ะหว่าง

ขับรถเล่นพอดี

สุสานตั้งอยู่ในบริเวณที่เบี่ยงออกจากเส้นทางขึ้นเขาปกติ พวกเราเลยต้องใช้ถนนหลวงบนภูเขาขึ้นไปทีนั้น ถนนเส้นนั้นมีแค่รถบรรทุกทางไกลขับสวนมาเป็นครั้งคราวเท่านั้นเอง ทุกคนต้องคอยเช็คจีพีเอสกันหลายรอบเลยละครับว่ามาถูกทางแน่รีเปล่า ขณะวิ่งกันอยู่อย่างนั้น พวกเราก็พลันเห็นป้ายเก่าๆ สีขาวเขียนด้วยตัวอักษรสีแดงว่า "สุสาน K" จึงเหยียบเบรกทันพอดีก่อนจะเลยป้ายนั้นไป แล้วเลี้ยวเข้าทางมืดๆ ซึ่งตรงไปยังสุสาน จากตรงนั้นก็เห็นถนนเดินรถทางเดียวที่ไม่มีไฟติดสักดวง ถ้าไม่เปิดไฟสูงก็มองไม่เห็นทางข้างหน้าเลยละครับ

เรื่องนี้ถึงไม่พูด คุณก็คงจะรู้เหมือนกัน
สิ่งที่เจอเป็นอย่างแรกเลยคือลานจอดรถครับ
คิดว่าคงมีไว้สำหรับคนที่มาไหว้หลุมศพโดยเฉพาะ
อันที่จริงก็ไม่มีป้ายบอกชัดเจนหรอกครับ แต่ไม่มี
ที่อื่นที่ดูจอดรถได้แล้ว ถึงอย่างนั้นพื้นที่จอดรถ
ก็มีแต่หญ้ารกครึ้มเต็มไปหมด ถ้าไม่มีที่กั้นล้อรถ
พวกเราคงคิดว่าเป็นมันเป็นแค่ทุ่งหญ้าธรรมดา
ไปแล้วละครับ

ผมแปลกใจทีเดียวครับว่าภูเขาในหน้าร้อน
ตอนกลางคืนมันหนาวขนาดนี้เชียวหรือ มีทั้ง
เสียงแมลงร้อง ทั้งเสียงใบไม้เสียดสีกันตาม
สายลม มีแต่เสียงแปลกๆมากมายที่ไม่ค่อยได้ยิน
ในเมืองดังอ้ออิงไปหมด วันนั้นเองก็เหมือนกัน

พลองรตูป บรียากาศกลางภูเขานี้ก็ทำทั้งผม
ทั้งเพื่อนพำกันชนหัวลุกทันทีเลย แต่ถึงจะบอกว่า
ชนหัวลุก พวกเรากียังมีอารมณ์จะกรีดกรีดได้อยู่
แหละครับ

มองจากลานจอดรถขึ้นไปจะเห็นสุสาน
ตั้งอยู่บนเนินสูงไปอีกระดับไซ้ใหม่ละครับ แล้ว
ข้างๆ ลานจอดรถก็มีบันไดทอดยาวไปจนถึงบริเวณ
ที่เหมือนจะเป็นทางเข้าด้านหลังของสุสานด้วย
แต่ไหนๆ ก็มาทั้งที่ พวกเราเลยคุยกันว่าจะเข้าทาง
ด้านหน้าแทนด้านหลัง จึงพากันเดินย้อนไปทาง
ที่เราขับรถผ่านมา

พวกเราใช้เวลาหลายนาทีเดินจากลาน
จอดรถไปถึงทางเข้าด้านหน้า บริเวณทางเข้าก็มี

พวกเทโอเกะ²เก่า ๆ กับก๊อกร้าสำหรับให้คนมา
ไหว้หลุมศพไปด้วย ทัดสียะลองหมุนก๊อกร้าดู
แต่ไม่มีน้ำไหลออกมา ท้าทางคงไม่มีใครมาดูแล
นานแล้ว

พวกเราเย็นคุยกันหน้าทางเข้าว่าจะทดสอบ
ความกล้ายังงี้ สุดท้ายก็ตกลงว่าจะให้เดินเข้าไป
ในสุสานที่ละคน แล้วออกทางประตูหลัง ลงบันได
และกลับไปที่รถ ส่วนเส้นทางนั้นไม่ต้องคุยกัน
มากก็กำหนดได้ทันที หลุมศพมีอยู่ประมาณ
สิบแถว เราจะเดินผ่านตามช่องทางเดินระหว่าง
แถวที่สามนับจากทางซ้ายกัน ใจครับ เหตุผลคือ

²ถึงแม้ที่มีหูหิ้ว ทำจากไม้สนไซเปรสส์

เพราะมีต้นไม้อยู่

สุสานนี้โด่งดังในฐานะสถานที่ฝังศพที่จริง แต่คอมพิวเตอร์ในเน็ตส่วนมากกลับพูดถึงต้นไม้ใหญ่ที่ขึ้นอยู่ในนั้นกัน ในเว็บบอร์ดที่รวมข้อมูลสถานที่อาถรรพ์ก็ลงภาพถ่ายไว้หลายภาพด้วยนี่ไงครับ ต้นไม้ต้นนี้แหละที่สื่อกันว่าเป็นต้นไม้ต้องสาป ในเว็บบอร์ดเขียนไว้ประมาณว่า ถ้าไปยืนอยู่ใต้ต้นไม้ในตอนกลางคืนจะเห็นดวงวิญญาณของคนที่ถูกฝังอยู่ในหลุมศพยืนอยู่ตรงนั้นนะครับ พวกเราจึงทดสอบความกล้าด้วยการเดินผ่านใต้ต้นไม้ต้นนั้นกัน

คนแรกก็คือผมเอง ผมเดินเข้าไปโดยพกกุญแจรถไว้ อีกมือก็เปิดไฟฉายจากโทรศัพท์มือถือ

ไปด้วย สู่สถานที่ตั้งอยู่กลางภูเขาสวยงามยังเป็น
ตอนกลางคืนอีก ผมค่อนข้างกลัวเลยละครับ แต่
เพราะมีสาว ๆ อยู่ด้วยตอนที่ยังอยู่ในสายตาของ
ทุกคนผมเลยพยายามก้าวฉับ ๆ เข้าไป แต่พอใกล้
ถึงทางเดินที่มีต้นไม้ต้นนั้นก็อดผ่อหนีเท้าลง
ไม่ได้ ผมกลัวมากจริง ๆ ครับ จินตนาการแปลก ๆ
ไปต่าง ๆ นานาเลยว่าจะมีอะไรโผล่ออกมาจาก
ดงหลุมศพฟรีเปล่า

ต้นไม้ต้นนั้นถ้ามองจากทางเข้าด้านหน้า
จะเห็นว่ามันอยู่แถว ๆ ด้านหลังสุสานครับ ถึงจะ
มีตมมาก แต่มองไกล ๆ ก็ยังพอเห็นเป็นเงาต้นไม้
สีดำ ๆ อยู่ แล้วพอมาดูใกล้ ๆ อีกทีก็พบว่าต้นไม้ใหญ่
กว่าตอนที่เห็นอยู่ไกล ๆ มาก ผมไม่มีความรู้

เรื่องต้นไม้เลยไม่รู้ว่าเป็นพันธุ์อะไร แต่เท่าที่เห็นคือมันเป็นต้นไม้ใหญ่ที่มีลำต้นขรุขระ ตามลำต้นมีแต่ยางไม้ไหลเยิ้มออกมา พอเอาไฟฉายมือถือส่องแล้วมองเห็นเหมือนเลือดไหล น่าขนลุกสุดๆ ครับ ต้นไม้นั้นลำต้นสูงใหญ่ ผมใช้สองแขนก็ไม่น่าจะโอบรอบได้ทั้งหมด คิดว่าคงอยู่มานานแล้วละครับ ไม่น่าจะอายุแค่สิบหรือยี่สิบปี รากไม้เองก็แผ่กระจายไปบนพื้นดินอย่างกำยำแน่นทึบ รู้ว่าที่ล้อมต้นไม้ขึ้นยังถูกรากดันขึ้นมาจนเอียงเลย

แน่นอนว่าผมกลัวมาก เลยพยายามก้าวเร็ว ๆ ผ่านไปโดยไม่หันไปมองต้นไม้ขึ้น เอาตามจริงน่าจะเรียกว่าแทบวิ่งไปดีกว่า อีกอย่างเรตกลองกันไว้ด้วยว่าจะให้คนที่สองเข้ามาหลังจากคนแรก

เข้ามาแล้วห้านาที ดังนั้นถ้ามีแต่เอื้อระเหยก็อาจ
โดนตามทันได้ ส่วนหลังจากนั้นก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น
เป็นพิเศษแล้วครับ ผมเดินผ่านทางเดินระหว่าง
หลุมศพ ลงบันไดจากประตูหลัง แล้วกลับไปทิ้งรถ
ได้ปกติ

ครับ ผมไม่เจออะไรเป็นพิเศษเลย แต่กับ
คนอื่น ๆ กลับไม่ใช่ครับ

หนึ่งเดือนหลังจากนั้น...พวกเราก็พบตัวอันครับ
หลังจากทดสอบความกล้า วันต่อมาเธอก็ขาด
การติดต่อไปเลยครับ แกรมไม่โผล่มาที่มหา-
วิทยาลัยด้วย พวกเราไปสอบถามที่ฝ่ายกิจการ
นักศึกษา ทางฝ่ายกิจการฯ ก็ติดต่อไปที่พ่อแม่

ของอันให้ นะครับ แต่ทางนั้นก็ติดต่อกันไม่ได้ เหมือนกัน เห็นว่าแจ้งตำรวจไปแล้ว แต่ทางตำรวจ บอกว่าให้ดูสถานการณ์ไปก่อน เพราะโต ๆ เป็น ผู้ใหญ่แล้ว ทุกคนเป็นกังวลกันมากเลยละครับ เพราะเพิ่งเกิดเรื่องนั้นไปเองนี่นา

ตอนได้รับสายจากตำรวจ ผมยังดีใจอยู่เลยว่าในที่สุดอันก็กลับมาสักที แต่กลับไม่ใช่ครับ อันฆ่าตัวตายไปแล้ว ตำรวจพบร่างของเธอที่สุสาน ตอนแรกผมนึกว่าฟังผิดไปซะอีก เป็นไปไม่ได้ ทำไมถึงต้องไปสถานที่พรรณนั้นตัวคนเดียวอีก แลผมยังฆ่าตัวตายด้วยเนี่ยนะ

ดูเหมือนว่าจะไม่ใช่คดีฆาตกรรมด้วยครับ จดหมายลาตายก็ไม่มี เพราะอย่างนั้นพวกผมจึง

ไม่รู้เลยครับว่าทำไมเธอถึงตัดสินใจฆ่าตัวตาย
ผมคิดนะครับ ถ้าวันนั้นพวกเราไม่ไปทดสอบ
ความกล้า อันก็อาจจะไม่ต้องมาตายแบบนี้ แล้ว
ผมก็อาจจะไม่ต้องมานั่งเล่าเรื่องนี้ จนถึงทุกวันนี้
ผมยังนึกเสียใจไม่หายเลยครับ

口に関するアンケート

ปากคำซ่อนตาย

เขียน เศรษฐี

แปล ณัฐ ตั้งภูมิ

ออกแบบปก thisismjtp

บรรณาธิการต้นฉบับ วิวิธฐา ศรีวัชรรัตน์

พิมพ์ครั้งที่ 1: กันยายน 2568

ราคา 195 บาท

Original Title: 口に関するアンケート

KUCHI NI KANSURU ANKETO

copyright © Sesuji, 2024

All rights reserved.

Originally published in Japan in 2024 by Poplar Publishing Co., Ltd.

Thai translation rights arranged with Poplar Publishing Co., Ltd.

© ลิขสิทธิ์ภาษาไทย 2568: บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

เศรษฐี.

ปากคำซ่อนตาย.- กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์, 2568.

104 หน้า.

1. นวนิยายญี่ปุ่น. I. ณัฐ ตั้งภูมิ, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

895.63

ISBN 978-616-04-7318-2

เพลดและพิมพ์ที่ พิมพ์ดีการพิมพ์ โทร. 0-2919-1481

จัดพิมพ์โดยลูมิ พับลิชชิ่ง ในเครือบริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

f LUMI Publishing @ lumi_publisging ● @ LUMI_Publishing 📧 lumi_publishing

ประธานบริษัท	สุวดี จงสถิตยวัฒน์
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	คิม จงสถิตยวัฒน์
ผู้จัดการสำนักพิมพ์	สุภาวรัตน์ ภูไธรวรัตน์
บรรณาธิการที่ปรึกษา	เอื้อยจิตร บุญนาค
บรรณาธิการบริหาร	สุวพันธ์ ชัยปัสชา
บรรณาธิการเล่ม	สุวภัทร ใจคง
พิสูจน์อักษร	รณชัย พุ่มรัตน์
	กัณหา สุวรรณรัตน์
ออกแบบปก	ธีรวัฒน์ เอี่ยมพิทักษ์พร
กราฟิก	สุนัดดา เนตยานันท์
ประสานงานการผลิต	จรัสศรี พรหมเทพ

จัดจำหน่ายโดยบริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด

เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919

e-mail: contact@nanmeebooks.com

www.nanmeebooks.com

www.facebook.com/nanmeebooksfan

f LUMI Publishing

@ lumi_publishing

@LUMI_Publishing

lumi_publishing

สั่งซื้อหนังสือจำนวนมาก
โปรดติดต่อแนนมีบุ๊คส์

☎ 0-2662-3000 กด 1

f Nanmeebooks Fan

@nanmeebooks

● www.nanmeebooks.com